

Mirsad Hadžikadić:

Da, to je zanimljiv trenutak. Završene su javne tribine i skupovi. Jedan skup je održan juče u Sarajevu, a drugi danas u Zenici. Posljednji skup je trebao biti održan u Sarajevu sutra. Međutim, pozvani smo da nastupimo na državnoj televiziji sutra naveče, a jako je bitno doprijeti do šire publike, tako da smo događaj u Sarajevu pomjerali na juče, te je Zenica ostala kao posljednji događaj. Da se vratim na juče. Mislim da je bilo fenomenalno. Rezervisali smo jako veliki prostor za 800 do 1000 ljudi jer nismo mogli dobiti Narodno pozorište koje smo željeli a koje prima 300 posjetilaca, a toliko smo mislili da možemo privući. Međutim, bio sam šokiran kad je prostor bio skoro pun juče. Bilo je svečano i pokazalo je snagu, a ljudi su bili osnaženi činjenicom da nas se toliko pojavilo. Nakon toga, nekih 70 do 100 ljudi je željelo da se fotografiše i razgovara sa mnom, i bilo je zaista sjajno. Ja to nisam pokazao, ali bio je to emotivan trenutak za mene kad su se toliki ljudi pojavili na skupu i kad su mnogi otišli kućama puni nove energije usljed tog događaja, kao Iskre, kao što ih zovemo – Iskre promjene. Današnji događaj je bio u Zenici. To je grad udaljen sat vožnje od Sarajeva. Događaj je održan u pozorištu i bio je to mnogo veći prostor nego što smo željeli, sa nekih 350 sjedišta, pa u Zenici, manjem gradu, nismo mogli napuniti salu, ali ipak je bila prisutna dobra publika. Mislim da je zabavni program bio dobar. Voditeljica događaja je bila fantastična. Publika je bila malo tiša nego publika u Sarajevu kad je riječ o reakcijama na smiješne momente i manje smiješne momente. Međutim, bilo je zanimljivo da su u komentarima nakon događaja rekli da su zapanjeni da postoji takva osoba na političkoj sceni ovdje, i da su bili tihi zbog toga što su pokušavali shvatiti da li je to moguće, i da je sjajno što je tako. Njihova reakcija na samom kraju je bila odlična. Mnogi su odlučili da budu članovi ovog pokreta i nude da se pridruže stranci jednom kad odlučimo da osnujemo stranku. Želio bih reći da je ovo sjajan trenutak i sjajan završetak ova dva događaja i cijele kampanje, gdje je postalo očito da gradimo snagu. Takođe je postalo jasno da, da smo imali još tri mjeseca, ovo bi bila skoro pa sigurna stvar. Sad ovisimo o novcu koji druge stranke imaju za trošenje na kampanje, i mogli bismo imati problem zbog nedostatka pristupa medijima i pronalasku načina da dopremo do ljudi. Međutim, ohrabrujuće je da me sve više i više ljudi prepoznaje na ulicama, i da mi ljudi prilaze i zahvaljuju što sam vratio nadu u njihov život. U ovom trenutku osjećam se zaista dobro zbog dugoročnog potencijala ove ideje i ovog pokreta za

dobrobit Bosne, i imam i više nade za Bosnu i Hercegovinu, s obzirom da ima toliko ljudi koji vjeruju u istu stvar i koji žele ostati i boriti se, koji ne žele otići iz Bosne, koji su zabrinuti da njihova djeca ne napuste Bosnu da pronađu posao negdje drugo. Mislim da smo imali odlična dva dana. Takođe smo imali nekoliko intervjua na televiziji, i mislim da je to na kraju bio odličan vrhunac kampanje gdje se toliko toga desilo tokom posljednja dva dana.

Clark Curtis:

Na kraju skupova saslušas i odgovaras na pitanja. Ima li neka zajednička tema u vezi koje ljudi postavljaju pitanja, ili je različito u zavisnosti od toga u kom gradu se nalaziš?

Mirsad Hadžikadić:

Obično ima 6-7 pitanja koja mi ljudi postavljaju na svakom skupu, kao: kako ću sve to uraditi kao nezavisni kandidat i bez infrastrukture jedne stranke; kako ću raditi sa dva druga člana Predsjedništva koji bi mogli biti neprijateljski prema Bosni i Hercegovini; zašto sam odlučio da uradim ovo. Dakle, da, postoje određena pitanja koja se ponavljaju, ali takođe bude i 3-5 pitanja u svakom mjestu koja su drugačija. Na primjer, jedan čovjek danas je govorio o značaju medija. Nikad prije mi to pitanje nije postavljeno, a ono pogađa samu suštinu: mediji su vrlo važni za demokratiju jedne države. To je bilo zaista osvježavajuće. Još jedna osoba nakon njega postavila je isto pitanje. U Sarajevu je program bio duži pa smo imali manje prilike za pitanja, ali su članovi tima koji su se predstavili to učinili na duži ali lijep način tako da su pitanja nekih ljudi odgovorena kroz predstavljanje naših volontera i članova tima. Dakle, da, postoji jedna srž sa istim pitanjima, ali postoji i širi set ideja kroz drugačija pitanja.

Clark Curtis:

Očito sam zakasnio na utakmicu da lično prisustvujem cijeloj kampanji, ali moj utisak tokom posljednja dva dana je da postoji energija. Osjetim da ljudi ne dolaze da nauče o tebi nego da već znaju za tebe i da žele da te podrže.

Mirsad Hadžikadić:

Na ovim skupovima postoji određeni procenat ljudi koji nas redovno prate već od prvog dana ili ubrzo nakon toga, i koji nisu možda imali priliku da me vide pa su pronašli najbliži grad ili su došli na neki skup pa su odlučili da posjete još jedan ili još dva. Ali, postoji i grupa ljudi koji su

tek nedavno saznali za mene, tokom posljednje 2-3 sedmice, i onda su željeli da me lično vide. To je znak da ima srž, ali da ima i širi set krugova ljudi koji se stvaraju i koji su čuli za nas preko prijatelja i porodice, a koji su im u suštini rekli da me moraju vidjeti. Definitivno se osjeti energija u našem pokretu. Znaš šta, takođe sam vidio ljude koji plaču. Vidio sam nekoliko mlađih žena koje su se tresle i govorile da ne mogu vjerovati da neko govori ovakve stvari, pa su željele da se fotografišu sa mnom. Definitivno ima energije i nade.

Clark Curtis:

Reci mi o značaju nastupa na državnoj televiziji. Je li to nešto što oni moraju uraditi, ili su te jednostavno pozvali da dođeš? Jer, znam da se inače ne trude da te puno prikazuju na televiziji.

Mirsad Hadžikadić:

Kad kažemo: državna televizija, ima jedan javni servis koji pokriva cijelu Bosnu, a ima drugi javni servis koji pokriva pola Bosne, i onda opet još jedan u drugoj polovini Bosne. Tokom septembra se zapravo plaća pojavljivanje na televiziji, osim za debate. Debate su besplatne, i oni pozivaju koga kod žele. Osim toga, da bi se učestvovalo u političkim emisijama, mora se platiti. Sa oskudnim resursima koje imamo, morali smo odlučiti u šta da uložimo novac. Sutra, tj. u petak u 20:00 ću nastupati 40 minuta kao gost na jednoj od najprestižnijih *talk show* emisija. Na neki način, to će biti jedan od presudnih trenutaka kampanje, jer će biti posljednji dan kampanje i to su dojmovi s kojima će ljudi onda biti ostavljeni jer onda će nastupiti predizborna tišina a zatim i sami izbori. Zato moram da razmislim o porukama za sutra. Bit će to vrlo važan nastup, i ja moram odlučiti da li da budem agresivniji i počnem navoditi imena kako bih se udaljio ili uporedio sa ostalima, ili ću nastaviti sa strategijom koju smo imali do sada, a to je da govorimo o problemima i o budućnosti, da govorimo o Bosni pa čak i o prošlosti, ali ne o ljudima pojedinačno. Vidjet ćemo. Imam noć večeras i sutra dan do 20:00 da odlučim šta ću uraditi.

Clark Curtis:

Mogao bih pitati ali to bi pokvarilo iznenađenje.

Mirsad Hadžikadić:

Stvarno još ne znam. Svi me pitaju, i ljudi koji smatraju da poznaju Bosance i njihov način razmišljanja, njihov mentalitet, sugeriraju da moram da ih šokiram još jednom, objavivši nešto

što je neočekivano. Oni su predložili par stvari i ja ih razmatram, odnosno razmatram ima li smisla uraditi to. Ali, ne znam. Nisam u potpunosti zadovoljan i moram odlučiti o svemu: o pitanjima o kojima ćemo govoriti, o mom tonu, kao i želim li malo preći granicu i pokazati drugačije Mirsadovo lice. To bi samo po sebi moglo biti šok: ako me vide agresivnog i kako napadam, umjesto da budem razuman građanin koji razgovara o problemima umjesto o ljudima i njihovim nedostacima.

